

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3509/2021. (XI. 30.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 67.Pf.630.933/2020/10. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó magánszemély az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Fővárosi Törvényszék 67.Pf.630.933/2020/10. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Az indítványozó kérte továbbá a hivatkozott jogerős ítélet végrehajtásának a felfüggesztését.
- [2] 2. Az indítvány benyújtására alapul szolgáló ügynek az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából lényeges elemei a következők.
- [3] 3. Az indítványozó és hozzátartozója 1/2–1/2 arányban tulajdonostársai egy társasház IV. emeleti lakásának; az indítványozó emellett kizárólagosan használ egy, az épület V. emeletén található lakást. Az V. emeleti lakások a padlástérben kerültek kialakításra, a tetőszerkezet átalakításával; e munkálatok következtében nőtt a társasház alapterülete. Az indítványozó adásvételi szerződéssel vásárolta meg a lakást, az építési engedély is az ő nevére szól. A társasház alapterületének növekedését, emiatt a lakásokat külön albetétként és a tulajdonjogot ezen lakások vonatkozásában bejegyezni csak a társasház alapító okiratának módosítását követően lehet, ez azonban a mai napig nem történt meg. A társasház közgyűlése a IV. emeleti lakás tekintetében az indítványozót és hozzátartozóját közös költség, az V. emeleti lakás tekintetében használati díj megfizetésére kötelezte. Mivel a határozatnak az indítványozó nem tett eleget, fizetési meghagyást követően perré alakult eljárásban a társasház közös költség, illetve használati díj megfizetésre kérte kötelezni az indítványozót és hozzátartozóját. (A perben a társasház volt a felperes, az indítványozó a II. rendű, hozzátartozója pedig az I. rendű alperes.)
- [4] 4. Az első fokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság 13.P.51.759/2018/23-I. számú ítéletével az indítványozót közös költség és használati díj, ennek kamatai és perköltség; hozzátartozóját közös költség és perköltség megfizetésére kötelezte. A bíróság megállapítása szerint az indítványozó ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonosa a tetőtérben kialakított és az építési engedélyben feltüntetett alapterületű ingatlan, e minőségében köteles a használati díjat megfizetni.
- [5] 5. A peres felek fellebbezése folytán másodfokú bíróságként eljáró Fővárosi Törvényszék az alkotmányjogi panaszban kifogásolt ítéletével a fizetési kötelezettséget kis mértékben módosította (ennek oka az elsőfokú bíróság kisebb számítási hibája volt), egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság lakáshasználati díjjal kapcsolatos jogi okfejtésével csak részben értett egyet. Megállapítása szerint az indítványozó a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény, valamint az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény alapján a szóban forgó területnek nem „ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonosa”, hanem csak e területre vonatkozó dologi várományosa. Erre tekintettel helytállóan ítélte az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy közös költség fizetése az albetétesítés előtt nem terheli az indítványozót. A bíróság azonban kifejtette, hogy az indítványozó – az V. emeleti lakásra vonatkozó (bejegyzett) tulajdonjoga hiányában – a társasházi tulajdonostársak osztatlan közös tulajdonában álló közös tulajdonú területet használ kizárólagosan, ezért az őt a társasházi közös tulajdonból megillető tulajdoni hányadánál nagyobb mértékű tulajdoni hányadot birtokol és használ. E magatartása miatt köteles az V. emeleti lakást illetően nem használati, hanem többlehasználati díj fizetésére a társasház felé, a vonatkozó közgyűlési határozatokban foglaltak szerint.
- [6] 6. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be alkotmányjogi panaszát, melyet az Alkotmánybíróság főtítkárának a hiánypótlásra felszólítását követően kiegészített. Indítványában az Alaptörvény XIII. cikkében foglalt tulajdon-

hoz való jogának, a XV. cikk (1) és (2) bekezdésében előírt törvény előtti egyenlőségének, illetve az egyéb helyzet szerinti különbségtétel tilalmának, a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás követelményének, benne az indokolt bírói döntéshez és a pártatlan bírósághoz való jogának, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt, hatékony jogorvoslathoz való jogának sérelmére hivatkozott. Indítványkiegészítéseiben ezekkel kapcsolatban és ezeken túlmenően az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésének, 26. cikk (1) bekezdésének és 28. cikkének, valamint a Nemzeti Hitvallás általa idézett részének a sérelmét is állította.

- [7] Az Alaptörvény XIII. cikkével kapcsolatban az indítványozó kifejtette: nézete szerint azáltal, hogy a bíróság az V. emeleti lakás vonatkozásában jogalap nélkül „többlethasználati díj” fizetésre kötelezte a „pénzvagyoni elvonáson keresztül megsértette a tulajdonhoz való” jogát. Részletesen elemezte, hogy az V. emeleten kialakított 8 lakás használója közül csak ő rendelkezik a társasházban másik lakásra bejegyzett tulajdonjoggal, így a túlhasználat – ingatlannyilvántartásba bejegyzett tulajdonjog hiányában – nem értelmezhető.
- [8] Az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésére vonatkozó érvelésként kifejtette, hogy kötelezettségek csak azokat terhelhetik a tulajdonjoggal kapcsolatban, akiket jogok is megilletnek. Az V. emeleti lakások lakói sem a társasház irányában, sem „kifelé, a társadalom irányában” nem rendelkeznek jogokkal (pl. nincs szavazati joguk a közgyűlési határozatok meghozatalakor, a közgyűlési határozatokat nem támadhatják meg bíróságon és lakásaik nem forgalomképesek, azokra hitel nem vehető fel és állandó lakcímként sem jelölhetőek meg). Az indítványozó nézete szerint a többlethasználati díj „a társasházi törvény megkerülését célzó pótcselekvés annak érdekében, hogy a társasház anélkül, hogy a megépült állapotnak megfelelően módosítaná az alapító okiratát kvázi közös költséget tudjon beszédni azoktól a »nem tulajdonos«-októl akiknek a padlástérben vannak a lakásaik”. Az „egyéb helyzet” szerinti különbségtétel pedig azáltal valósul meg, hogy a tulajdonosok egy részét jogok és kötelezettségek egyaránt megilletik illetve terhelik, míg az V. emeleti lakókat csak kötelezettségek. E körben hivatkozott a Nemzeti Hitvallás egyes részeinek sérelmére is. Nézete szerint a bíróság döntéséből az következik, hogy a másik 7 lakónak nem kell többlethasználati díjat fizetniük (mivel nincs tulajdonuk a társasházban).
- [9] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének sérelmét azáltal látta megvalósulni az indítványozó, hogy „a közös költség mértékének felperes által történt bizonyítása tekintetében a bíróság olyan mértékben tágan értelmezte a szabad bizonyítás elvét, hogy az már sérti a tisztességes tárgyaláshoz, a pártatlan bírósághoz való jogot. A közös költség [...] mértékét a felperes nem a közgyűlés hitelesített jegyzőkönyvével, hanem csak egy általa készített, senki által nem hitelesített »határozatok kivonata« megnevezésű papírral támasztotta alá. Ez annak fényében, hogy a bíróság milyen szigorú formai követelményeket támasztott az alperesekkel szemben megkérdőjelezi a bíróság pártatlanságát. A pártatlanság látszatát, illetve a jogorvoslathoz való jogot sérti az, hogy a Törvényszék úgy változtatta meg tárgyaláson kívüli eljárásban a használati díjjal kapcsolatban az elsőfokú bíróság jogi álláspontját, hogy nem adott lehetőséget arra, hogy a Törvényszék álláspontjával kapcsolatban bármiféle okfejtést kifejtsek. A bíróság nézőpontjának változásáról, a homlok egyenest más megközelítésről csak a jogerős ítélet indoklásából értesültem, így lehetőségem sem volt arra, hogy jogorvoslathoz való jogommal az új megközelítéssel szemben érdemben éljek.” Az indokolt bírói döntéshez való jog sérelmeként jelöli meg, hogy a bíróság – álláspontja szerint – nem indokolja, hogy miért tesz különbséget közte és az V. emeleti másik 7 lakás lakója között azáltal, hogy ő rendelkezik másik lakásban tulajdonjoggal, míg a többiek nem.
- [10] Nézete szerint „az ítélet indoklása hallgat annak értékeléséről, hogy miként kell azt az alperesi védekezést figyelembe venni, hogy a felperesi társasház szándékosan nem módosítja alapító okiratát és ezzel elzárja az utat attól, hogy minden érintett a megépült tulajdoni helyzete alapján legyen képes gyakorolni tulajdonosi jogait és viselni tulajdonosi kötelezettségeit. Az ítélet indoklása nem veszi figyelembe azt sem, hogy az I–IV. emeleti lakásokhoz utólagosan hozzáépített erkélyek is megbontják a tulajdonosi szerkezetet és alapító okirat módosítás esetén kihatással lennének a valós tulajdoni hányadokra így a tulajdonosokat terhelő fizetési kötelezettségre.” Ezért „a törvényszék ítélete az indoklás tekintetében rendkívül hiányos, az ítéleti végkövetkeztetés sérti a megkülönböztetés tilalmát és nem felel meg a pártatlan ítélkezés követelményének”. Az alapító okirat módosításának elmaradása elvonja annak lehetőségét, hogy az ingatlan valós tulajdonként használja az indítványozó, például megterhelje, állami támogatásokat vegyen rá igénybe, állandó lakcímként használja, stb. „Azáltal, hogy a bíróság ítélete elmege ezek mellett a tények mellett és csak a felperes szemszögéből tekinti a jogvitát kirívóan megsérti a pártatlan, elfogultságtól mentes ítélkezés követelményét.”
- [11] Az indítványozó álláspontja szerint a közte és a társasház között létrejött adásvételi szerződés nem tartalmazott közös költség jellegű fizetési kötelezettséget addig, amíg a megvásárolt ingatlanrész albetétesítéssel a tulajdonába nem kerül; ez pedig mindezekig nem történt meg. A bíróság ítéletével megváltoztatta a szerződést, erre

azonban nem volt joga. Ezzel megsértette az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való jogát, mivel így a végrehajtási eljárás keretében megfosztják őt tulajdonától. „Mindent összegezve megítésem szerint a bíróság eljárása túlmutat az egyszerű bírói tévedés fogalmán és megvalósítja a kirívóan önkényes »szobajogként« aposztrofálható ítélkezés fogalmát ami a jogszabályok mindenkire kötelező volta miatt is [Alaptörvény R) cikk (2) bekezdés] sérti a bíróság törvényeknek való alárendeltségét [Alaptörvény 26. cikk (1) bek.], a tisztességes és pártatlan, elfogultságtól mentes ítélkezés követelményét [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bek.], a bíróság azon kötelezettségét, hogy a jogalkalmazási tevékenysége során biztosítsa a jogszabályok érvényesülését.” Az indítványozó kifogásolta továbbá, hogy a bíróság nem adta indokát annak, hogy miért nem tulajdonított jelentőséget a társasház mulasztásának.

- [12] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt, melynek során az eljáró tanács vizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságára vonatkozó törvényi – formai és tartalmi – feltételeknek. A testület megállapította, hogy az indítvány határidőben érkezettnek tekinthető, az indítványozó érintett és a Fővárosi Törvényszék ítéletével szemben további jogorvoslatra nincs lehetősége. Az indítvány az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdésében foglalt feltételeknek is megfelel.
- [13] 4.1. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében alkotmányjogi panasz az Alaptörvényben biztosított jog sérelmére alapítható. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint az Alaptörvény Nemzeti Hitvallása, R) cikk (2) bekezdése, illetve 28. cikke nem tartalmaznak Alaptörvényben biztosított jogot, ezért azokra alkotmányjogi nem panasz alapítható {legutóbb ld. 3198/2021. (V. 19.) AB végzés, Indokolás [14], és 22/2021. (VII. 13.) AB határozat, Indokolás [23], illetve [25]}. Az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdése az indítványozó számára nem fogalmaz meg Alaptörvényben biztosított jogot {legutóbb ld. 3316/2021. (VII. 22.) AB végzés, Indokolás [9]}.
- [14] 4.2. Az Abtv. 29. §-a szerint „az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be”. E vagylagos feltételnek az indítvány az alábbiak miatt nem felel meg.
- [15] Tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróságnak részletesen kimunkált gyakorlata van az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése, XV. cikk (1) és (2) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése tekintetében és az indítvány új, eddig még nem vizsgált szempontot nem vetett fel, ezért a jelen ügyben megválaszolendő, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés nem azonosítható.
- [16] 4.2.1. A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességhez kapcsolódóan az Alkotmánybíróság az alábbiakra mutat rá.
- [17] Az Alkotmánybíróság – általánosságban – a jelen ügyben is hangsúlyozza azon következetes gyakorlatát, mely szerint „[a]z Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel.” {3170/2014. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [8]} A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {ld. 3012/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [20]}. „A bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz azonban nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének. Miként az Alaptörvény [...] fent idézett rendelkezéseiből is kitűnik, az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi. Önmagukban azonban a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adhatnak alapot alkotmányjogi panaszra. Egyébként az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna [...]. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve,

sem a tisztességes eljárás alapjoga nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]–[14]}

- [18] 4.2.2. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy az indítványozó által kifogásolt ítélet olyan perben született, melynek tárgya kizárólag közös költség, illetve (túl)használati díj megfizetése volt; a perben félként az indítványozó és hozzátartozója, illetve a társasház vett részt. Az ítélet így nem érinthette az indítványozó által hivatkozott, a tetőtéri lakásra vonatkozó adásvételi szerződést sem.
- [19] Alkotmányjogi panaszában az indítványozó a közös költség fizetésére vonatkozó ítéletet nem kifogásolta, hanem kizárólag az V. emeleti lakáshoz kapcsolódóan megállapított túlhasználati díjat tartotta alaptörvény-ellenesnek. Mindezekből következően az Alkotmánybíróság vizsgálata is csak e kört érintheti (így nem térhet ki a társasház mulasztása következtében az indítványozó tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzésének elmaradására és annak következményeire).
- [20] Az Alkotmánybíróság rámutat továbbá, hogy az indítványozó sem vitatta azt, hogy az V. emeleti lakást ténylegesen használta és használja.
- [21] 4.3. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét az indítványozó tulajdonképpen amiatt állította, hogy a megállapított fizetési kötelezettség – álláspontja szerint jogtalanul – megfosztja őt vagyontól. Az Alkotmánybíróság gyakorlata részletesen kimunkált az Alaptörvényben biztosított tulajdonvédelemhez kapcsolódóan {ld. pl. 20/2021. (V. 27.) AB határozat, Indokolás [34]–[36]}; az indítványban felvetett szempontok ezzel nem hozhatók összefüggésbe. Az ítélet következtében bekövetkező vagyonvesztés önmagában nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdés.
- [22] 4.4. A XV. cikk (1) és (2) bekezdésének a sérelmét abban látta az indítványozó, hogy a tulajdonosokat egyrészt jogok és kötelezettségek is megilletik, míg az V. emeleti lakókat csak kötelezettségek terhelik, illetve – álláspontja szerint az ítéletből az következik –, hogy az V. emelet másik 7 lakójának nem kell túlhasználati díjat fizetnie (mivel nincs a társasházban tulajdonuk), míg neki igen. Ahogyan arra az Alkotmánybíróság a 4.2.2. pontban (Indokolás [18] és köv.) már rámutatott, a per tárgya kizárólag a (túl)használati díj megfizetése volt, a lakáshoz kapcsolódó egyéb kötelezettségeket és jogokat nem vizsgálhatta a bíróság. A (túl)használati díj alapja egyébként is az a tény, hogy az indítványozó ténylegesen használja a lakást, amelyhez kapcsolódó egyes költségeket (így pl. az indítványozó vízhasználatának a díját) a társasház fizet meg.
- [23] Az Alkotmánybíróság által vizsgált döntés az V. emeleti lakók közül csak az indítványozóra tartalmaz rendelkezést; hipotetikus az az indítványozói álláspont, hogy ennek következtében a többi lakónak nem kell használati díjat fizetnie. Az indítványozó maga sem hivatkozik ilyen tartalmú bírósági döntésre.
- [24] Mindezekből következően az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítvány ezen alaptörvényi rendelkezés tekintetében sem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [25] 4.5. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelme kapcsán az Alkotmánybíróság egyrészt vizsgálta a 4.2.2. pontban (Indokolás [18] és köv.) kifejtettek: a per tárgya következtében a bíróság nem vizsgálhatta, hogy az ingatlanl kapcsolásban az indítványozó milyen egyéb kötelezettségek terhelik, illetve milyen jogok illetik meg; kizárólag a (túl)használati díj megfizetésének kötelezettségéről, illetve összegéről dönthetett. A bíróság döntését részletesen megindokolta. Mindezekből az is következik, hogy fel sem merülhet a bíróság pártatlanságának a kérdése azon okból, hogy nem tér ki olyan kérdésekre, amelyek nem képezik a per tárgyát.
- [26] Az, hogy a bíróság mit fogad el bizonyítékként, törvényességi és nem alkotmányossági kérdés, melyre az Alkotmánybíróság vizsgálata nem terjedhet ki {ld. 4.2.1. pont (Indokolás [16] és köv.)}.
- [27] 4.6. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének állított sérelme kapcsán az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy „[a] jogorvoslatihoz való jog olyan alkotmányos alapjog, amely tárgyát tekintve a bírói, illetőleg a hatósági (más közigazgatási) döntésekre terjed ki, tartalmát tekintve pedig azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló érdemi határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni” {3064/2014. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [15]}. A jogorvoslatihoz való jog alapján a jogorvoslat ténylegességével összefüggő feltétlen követelmény, hogy az eljáró fórum az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást

lefolytassa és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálja {ld. 17/2019. (V. 30.) AB határozat, Indokolás [72]}. Az indítványozó az alkotmányjogi panasz alapját képező peres eljárásban élhetett és kétséget kizáróan élt is a jogorvoslathoz való jogával. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése a jogorvoslathoz való jogot biztosítja, nem pedig azt, hogy a jogorvoslati kérelem az indítványozó számára pozitívan kerüljön elbírálásra {lásd például: 3289/2020. (VII. 17.) AB végzés, Indokolás [23]}. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy önmagában nem jelenti a jogorvoslathoz való jog sérelmét, ha a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogi álláspontjától részben vagy egészben eltérő jogi álláspontjára alapítja a jogorvoslatok elbírálását tartalmazó döntését.

[28] A fentiek alapján megállapítható, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség bekövetkezte az indítvány alapján nem merül fel.

[29] 5. Mindezeket figyelembe véve az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1)–(2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései alapján eljárva, az Abtv. 27. § (1) bekezdésére, 29. §-ára, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjára tekintettel – visszautasította.

[30] Az indítvány visszautasítására tekintettel az Alkotmánybíróságnak nem kellett döntenie a jogerős ítélet felfüggesztésének a kérdésében.

Budapest, 2021. november 15.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető, alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/473/2021.

